

Mini cruiseskipet «VACATIONER»

3 Mars 1982. Dagen etter min bursdag. Kaldt som bare faen. Skulle til Harlingen. En by i Friesland- Nord i Nederland. Nærmere bestemt «Frysian Shipyards,. Bil med tilhenger lastet med 26 paller proviant for mini cruiseskipet «VACATIONER». Et ombygd container fartøy. 600 tonn sement i dobbeltbunn for å holde skipet oppreist. Plass til 140 passagerer. Fartsområde var Middelhavet. Ett tvilsomt prosjekt satt igang av noen folk i reisebransjen i Rotterdam. Det er 2 muligheter på å reise ditt. Rute på østsiden av **ZUIDERZEE**. Eller på vestsiden via Amsterdam også nordover til **AFSLUITDIJK**. Jeg hadde aldri sett denne afsluitdijk før. Ikke min sjåfør Willem heller. Så vi valgte sistnevnte rute.

Vi kom ditt i 8 tiden. Mye is på begge sider av veien. Imponerende. Tatt en pitstopp halvveis for en kaffe og kaker. Etter 35 kilometer nådde vi fastlandet. Så et skilt, ZÜRICH?

Hey Willem! Vi kjører feil vei. Det er veien til Sveits. Men det viste seg å være en småby i nærheten. Etter en halv time ankomst Harlingen. Til tollstasjon først for å levere dokumenter. Men la oss se på noen bilder først. Meget interessant for den som leser dette innlegg.





It was on 28th May 1932 that in the presence of Queen Wilhelmina the final gap was closed between the Zuiderzee and the Wadden Sea / North Sea. The south side of the Afsluitdijk was named IJsselmeer . Finally the province North- Holland was connected to the province Friesland. Many of the often weak dykes around the lake were less of a risk during storms, like the great storm of 1916. Sea water became sweet water.

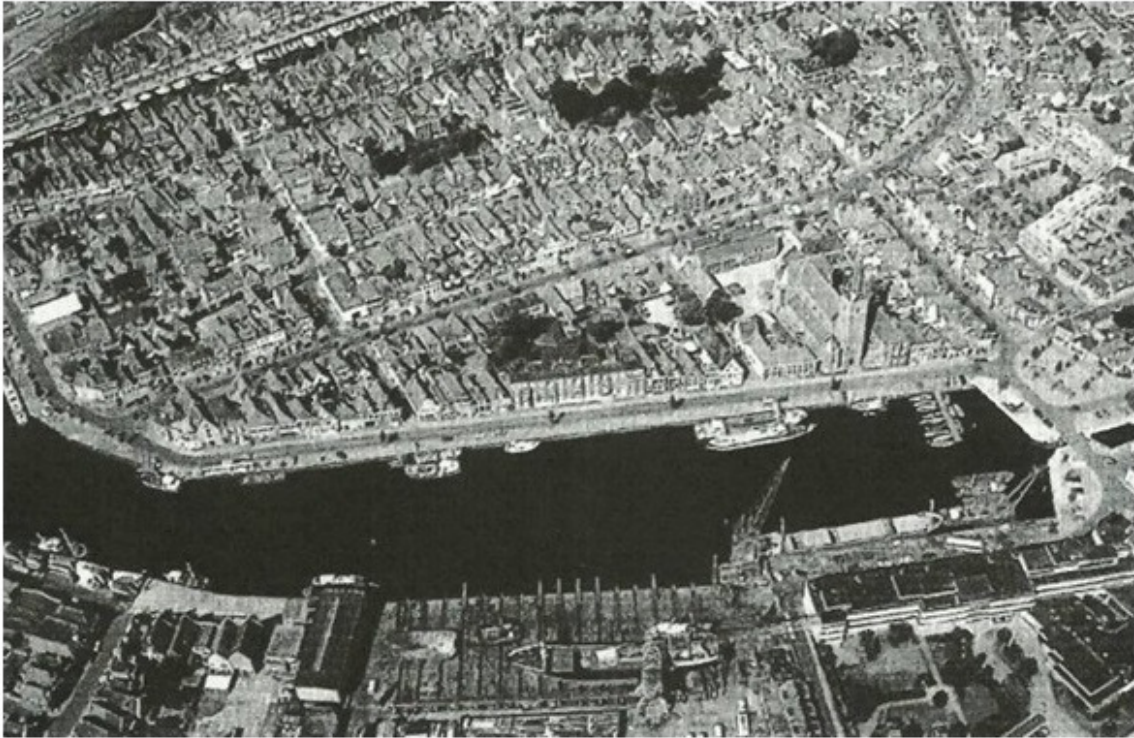
Drainage was improving for all the areas surrounding the IJsselmeer, due to control over the level of the water. The man behind the Zuiderzee project was the engineer Cornelis Lely. He delivered his proposal for the project in 1891, but died in 1929 so did not live to see the completion of the Afsluitdijk. Already in 1667 Hendrik Stevin, son of Simon, proposed to close the gaps between the Wadden Islands and the main land. His plan was not taken seriously and technology was not advanced enough then. Eight proposals in total were sent to the government on the subject,

Before closing the Dyk, the polder named the Wieringermeer needed to become dry land. It would take until 1934 before this polder would be ready for cultivation. In 1945, during German occupation, this polder again was flooded. Now the Noord-Oostpolder (48000 ha) and Flevoland (97000 ha) have been cultivated. There has been the intention to create the Markerwaard, the final polder, situated just south of the Afsluitdijk. But strong objections from environmental organisations, watersport lovers and many individuals has erupted against creating land where there is now water. The monument on the Afsluitdijk carries the text:



Een volk dat leeft bouwt aan zijn toekomst. (A people that live, build for their future)

HARLINGEN



SJÅFØR WILLEM



PITSTOP



Så, nok turistisk snakk. Nå skal vi ut på jobben. Det var for liten plass på kaien for motorvogn og tilhenger samtidig. Den har vi koblet ifra bakom lagerskuret. Båten hadde en små kran montert på bakken. Men den greide ikke mer enn 300 kilo. Fikk tak i en kran maskinist til kranen på kaien. Ble henvist til en finsk dame i 50 års alder. Hun sto for catering ombord. Skal si at med henne var det bra å samarbeide med. Hun snakket svensk. Hun var glad at hun fikk noen å snakke med. Haha.

Det fantes en heis i forkant av overbygning som gikk reit ned til proviantrommet. Her var det plass til overs tatt i betraktning størrelse på skipet. Ble enige om å plassere paller på bakken først. Så tok vi ombord jekketralen vår og kjørte disse pallene inn i heisen en om gangen. Hun stuert hadde noen til at hjelpe der nede. Ferdig med dette arbeid klokken 12. Tok jekken på land igjen. Skulle bruke den til å flytte paller fra tilhenger i motorvogn. Og så, det gjorde vi. 40 minutters arbeid. Så tilbake til «**Vacationer**».

NO SHIP!? Hva faen er det som foregår her? Spurte en kar på kaien. Viste seg

at det var en som var mønstret annenstymann. Han også lurte på hvor skipet var henne. Hva var tilfelle? Verkstedfolk hadde tatt skipet ut på prøvetur. Den var ikke ventet tilbake før i 7 tiden. Ringte chefen min og sa ifra. Vi skulle vente på verkstedet og gjøre oss ferdig med jobben.

Vel, hva blir neste skritt? Spiste lunch først. Willem skulle sove litt i bilen sin. Jeg tok meg en lur på sjappen. Har vært mange ganger i Friesland. Men ikke i denne byen her. Så nok å se på. «**Vacationer**» klappet til kais igjen i rett tid. Det spørsmålet jeg ventet på ble også slik: Kan du ikke komme tilbake i morgen? Umulig. Tollpapirer er utstedt på byen Harlingen. Det inneholder at varer skal ombord her. Denne unnskyldning har jeg brukt mange ganger i slike situasjoner. Det virker som oftest. Så var det bare til å sette igang igjen. Alt gikk bra. Ferdig til midnatt. Min finske venninne kvitterte for hele lasten uten videre. Tok hjertelig avskjed fra henne. Hjemme klokken 3 ut på natten. Dagen har vært lang----.

De containercoaster „Nassau“, afgemeerd in Harlingen om daar tot cruiseschip te worden verbouwd.



De tot cruiseschip verbouwd „Vacationer“.



AAN DE PARKKADE

Klokken 11, neste morgen. Telefon. Skulle ut til «**Vacationer**» igjen. Den var flyttet fra Harlingen til Parkkade i Rotterdam. Like i nærheten av Maastunnel og Sjømannskirke. Forstår ikke dette her. Hvorfor kjøre 600 kilometer fram og tilbake til Harlingen når skute skal til Rotterdam? Ordre fra oppdragsgiver var svaret. Det ble 8 paller til. Sengetøy, bysseutstyr, kniver, gafler, matfat, og hva som skal til for å betjene passagerer. Man ble fort klar over at forholdene ikke var de samme som dagen i forveien. Har ikke sett noe mer til denne finske damen. Savnet henne. Istedenfor en hollender på bakken som ga ordre om hva som skulle ombord først. De ble nødt til å bruke egen kran denne gang. Måtte halvere flere av disse pallene for å få det til å løfte. Ga faen i han tullingen på bakken. Liker ikke å få ordre fra en NOBODY. Det var slutt på servise fra min side. Ble lei hele dritten. Ferdig i 4 tiden.

Tok meg en tur i salongen. Fylt av folk. Damer og herrer i besteklær. Og så en representant fra Köpcke. Ga ham papirene mine og sa til ham att han måtte få kvittering for varene. Basta! Han var jo kjent med disse menneskene. Ringte chefen min. Bilen er tom. Vi er ferdig! Fikk ordre om å kjøre til et bakeri i sentrum og hente en stor kake. Den skulle presenteres ombord som takk for bestillinger. Protest fra min side selvfølgelig. Kjøre in til byen med en 10 tonns lastebil for å hente en kake!? Vanvittig! Ikke mas! Sett igang. Denne kake viste seg å være en miniatyr model av «**Vacationer**». Størrelse ca.1 meter. Ett mesterverk! Tilbake til Parkkade. Fikk ordre fra denne representant att plassere kake midt i salongen så folk kunne se på den. Hold an mann! Er det ikke folk ombord her som kan gjøre dette? Også denne gang. Ikke klag. Sett igang.

Foreslo til sjåføren å droppe hele greia. Men det ville han ikke være med på. Ha-ha. Det hadde blitt sparken for oss begge! Ingen tvil. Vi fikk kake på plass. Han Köpcke

mannen var fornøyd. Brystet fram og vente på kommentar. «Oh so lovely, beautiful, thank you!» etc.etc. Ikke en lyd. Ingen som så på kunstverket engang. De hadde det travelt med champagne glasset sitt. Ingen takk til meg og sjåfør heller. Dette var mine opplevelser med denne båten. Liker ikke passagerfartøy. Bare «make belief» alt sammen. Kan ikke hjelpe for det. Tenkte bare på en sak. Grunnstøting på Maroccokysten for eksempel.

De beste hilsener Jan

